

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 86 z 23.3.2013.

Postanowienie Sądu z dnia 11 listopada 2014 r. – Nguyen przeciwko Parlamentowi i Radzie

(Sprawa T-20/14) (¹)

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Reforma regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej i warunki zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej — Mniej korzystny system wypłacania zryczałtowanych świadczeń odpowiadających kosztom podróży oraz podwyższania wymiaru corocznego urlopu o dni dodatkowego urlopu na podróż do miejsca pochodzenia — Brak indywidualnego oddziaływania — Odpowiedzialność pozaumowna — Związek przyczynowy — Skarga w części oczywiście niedopuszczalna a w części oczywiście pozbawiona podstawy prawnej)

(2015/C 016/60)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Huynh Duong Vi Nguyen (Woluwe-Saint-Lambert, Belgia) (przedstawiciel: adwokat M. Velardo)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: L. Visaggio oraz E. Taneva, pełnomocnicy); Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bauer oraz A. Bisch, pełnomocnicy)

Przedmiot

Po pierwsze, żądanie stwierdzenia nieważności na podstawie art. 263 TFUE, art. 1 ust. 65 lit. b) oraz art. 1 ust. 67 lit. d) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) z dnia 22 października 2013 r. zmieniającego regulamin pracowniczy urzędników Unii Europejskiej i warunki zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej (Dz. U. L 287, s. 15) w zakresie, w jakim prawo do zwrotu kosztów podróży i czas podróży powiązано w nim z dodatkiem zagranicznym lub dodatkiem z tytułu zamieszkiwania za granicą, oraz po drugie żądanie odszkodowawcze na podstawie art. 340 TFUE tytułem odszkodowania za szkody majątkowe i zadośćuczynienia za szkody niemajątkowe, jakie miała ponieść strona skarżąca.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Huynh Duong Vi Nguyen ponosi, oprócz własnych kosztów, koszty poniesione przez Parlament Europejski i Radę Unii Europejskiej.
- 3) Nie ma potrzeby rozstrzygnięcia w przedmiocie wniosku Komisji Europejskiej o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.

(¹) Dz.U. C 112 z 14.4.2014.